

Răspunderea judecătorilor pentru săvârșirea de infracțiuni și contravenții. Răspunderea disciplinară a judecătorilor

Accountability Judges for Offences and Misdemeanours. Disciplinary Responsibility of Judges

*Tomasz Posluszny, judecător,
Curtea Districtuală Lublin, Polonia*

*Tomasz Posluszny,
District Court Judge Lublin, Poland*

Rezumat:

Este atât de important să asigurăm „puritatea” profesiei judecătorilor, iar persoanele implicate să fie capabile să ducă greutatea obligațiilor morale și profesionale impuse. Una din metodele de respectare a eticii profesionale, care oferă și mijloace de disciplină împreună cu „auto-purificarea” mediului, este, fără îndoială, faptul că judecătorii pot răspunde disciplinar.

În Polonia, legea distinge între două tipuri de conduită neadecvată disciplinară: aceea legată de natura funcției – comportamentul unui judecător care își depășește limitele funcției sale rezultând dintr-un fapt legal, un ordin oficial sau prevederi ale dreptului muncii, respectiv atingerea adusă demnității funcției, spre exemplu prin comiterea unei infracțiuni sau contravenții la siguranța circulației, abuzul de alcool într-un spațiu public, insultarea colegilor de lucru, inculpațiilor sau a celorlalte părți din cauzele soluționate, acceptarea de bani sau alte beneficii.

Abstract:

It is certainly an issue that distinguishes judges from the other professions that are afforded the position of trust by the public. That is why it is so important to take care of the “purity” of the profession and that the persons who practice it are able to carry the weight of the professional and moral obligations imposed on judges. One of the methods

of nurturing the professional ethics that provides a means to discipline as well as “self-purification” of the environment is, undoubtedly, that judges are subject to disciplinary responsibility. In Poland, the statute distinguishes two types of disciplinary misconduct: service-related misconduct – a judge’s behavior that transgresses against the duties resulting directly from the legal act, or an official instruction or labour law provisions; and infringement of dignity of the office, i.e. committing a traffic offence or violation, alcohol abuse in a public place and discharge of duties under the influence, insulting co-workers, an accused or other parties to a proceedings, accepting money or even a small financial benefit.

Keywords: judicial system, magistracy, independence, disciplinary proceedings, ethics, judicial immunity, service-related misconduct, infringement of dignity of the office, judge’s behaviour, disciplinary courts

Când luăm în considerare două principii fundamentale ale statului de drept democratic, și anume independența instanțelor de judecată și independența judecătorilor, este de o importanță particulară să prevenim orice fel de presiune exercitată asupra domeniului judiciar, care să intervină în organizarea sa, în operațiunile sale și, mai ales, în deciziile luate de către instanțele de judecată respective. Este cu atât mai important cu cât puterea judecătorească este clar „cea mai slabă” dintre cele trei puteri.

Este totuși important de reținut că implementarea acestor două reguli în practică depinde și de cunoștințele, personalitatea și moralitatea judecătorului. Și totuși, nu fiecare profesie are ca și cerință „un caracter impecabil” al celor care o profesază. Putem risca a spune că, fără un sistem judiciar independent, este posibil să protejăm și să apărăm demnitatea judecătorilor, menținând imparțialitatea și rezistând presiunii politice – deși necesită mult curaj și „o coloană vertebrală puternică” – cum a fost demonstrat de exemple individuale de judecători care prin acte de judecată independente și-au demonstrat rezistența împotriva guvernării comuniste. Aceasta a fost, de asemenea, subliniată de către Consiliul Judiciar amintind exemple de judecători care în timpul conducerii

When considering two fundamental principles of a democratic state of law, i.e. independence of courts of law and independence of judges, it is of particular importance to prevent any instances of exerting pressure on the judiciary, interfering with its organisation, operations and, primarily, judicial decisions of the respective law courts. It is even more important since the judiciary is definitely “the weakest” of the three powers. It is, however, important to remember that implementation of both these rules in practice also depends on a judge’s knowledge, character and morality. And yet, not every profession requires a “spotless character” from those practicing it. One may even risk a statement that without an independent judiciary, it is possible to protect and defend the judges’ dignity, maintaining impartiality and withstanding political pressure - albeit it requires great bravery and a “strong moral backbone” - as shown by individual examples of judges who through their independent judgments put up resistance to the communist government. This has also been underlined by the National Judiciary Council recalling the examples of judges who throughout the years of totalitarian rule brought “[...] an humanizing element to the oppressive state’s regime, resisted pressures, were openly partial with the

totalitariste au adus „...un element de umanizare în regimul statal opresiv, rezistând presiunilor, (fiind) de partea celor persecutați, pentru care au suferit diferite forme de opresiune: li se refuza promovarea la timp, se creau zvonuri vătămătoare despre ei, chiar până la atacuri deschise care au dus la victime în timpul legii marțiale”. Independența sistemului este greu de gândit fără judecători independenți, imparțiali care respectă regulile etice în practică. Fără ei nu poți crea un sistem judiciar care să garanteze drepturile cetățenilor „la un proces echitabil și public, fără întârziere, judecat de către o instanță independentă și imparțială.”

Astfel, judecătorii sunt foarte atent verificați de către opinia publică și sunt poate cel mai expus grup către critică din partea populației. Unul din motivele pentru care se întâmplă aceasta este acela că deciziile judiciare au consecințe directe și adeseori imediate în domeniul drepturilor omului și cetățeanului. În al doilea rând, acela că persoanele care verifică respectarea legii sunt considerate un exemplu a cum trebuie respectată legea. Dacă cineva ia în considerare critica publică, acela poate ajunge la concluzia că cerințele de comportament etic, respectarea legii și cunoștințe avansate sunt cerute numai ramurii puterii judecătorești, și anume judecătorilor. Ne-am obișnuit cu o lipsă de educație și incompetență a politicienilor – nu avem nevoie de moralitate, sau măcar simplă decență de la ei.

Totuși, oamenii se bazează pe etica judecătorului, plecând de la poziția sa excepțională printre profesiile juridice; de aceea, orice știre este șocantă când se referă la corupție, contacte cu lumea interlopă, încălcarea legii de către cei desemnați să o aplice și care au și depus un jurământ „să urmărească principiile de demnitate și onestitate în conduita lor”.

persecuted, for which they suffered various forms of oppression: from being denied promotion in due course and airing harmful opinions about them, to open assaults and victimisation during the martial law.” A converse interdependence would be hard to fathom as without independent, impartial judges who observe ethical rules in practice, you cannot – even in a democratic state – create a the judiciary system that guarantees a citizen the right to “ [...] a fair and open hearing of the case, without undue delay by a competent, independent and impartial court.”

Therefore, judges are a group that is under close scrutiny/ closely scrutinized by the public and the one that is perhaps the most exposed to public criticism. One of the reasons for this is that judicial decisions have direct and often immediately felt consequences in the realm of human rights and obligations as well as those of a citizen. Secondly, as persons who uphold the law they are considered an example of how the law should be observed. If one considers the criticism from the public, one may come to a conclusion that the requirements of ethical comportment, observing the law and having certain in-depth knowledge are only set out for the judiciary branch of power, i.e. in practice they refer to judges. We had got used to a lack of education and incompetence of politicians – we do not require high morals, or even plain decency, from them.

However, people want to remember the ethics of the judicial profession and its exceptional position among the legal professions; hence any news of corruption, contacts with the criminal world, of the law being broken by those who were appointed to uphold the law and took an oath to “follow the principles of dignity and honesty in their conduct” is so shocking. The demand from the public to implement these rules in practice may only be regarded as a compliment towards the judicial circles.

Cerința din partea publicului de a respecta regulile în practică poate fi considerată ca un compliment către cercurile judiciare. Este cu certitudine o chestiune care diferențiază judecătorii de orice alte profesii cărora li se acordă o poziție de încredere din partea publicului, spre deosebire de încrederea care se acordă altora și față de care nu mai au exigențe sau iluzii. De aceea, este atât de important să asigurăm „puritatea” profesiei și ca persoanele implicate să fie capabile să ducă greutatea obligațiilor morale și profesionale impuse judecătorilor. Una din metodele de respectare a eticii profesionale, care oferă și mijloace de disciplină totodată cu „auto-purificarea” mediului, este fără îndoială faptul că judecătorii pot fi răspunzători disciplinar.

1. Mijloacele de siguranță ale independenței judecătorești⁶⁵⁴

Pentru a asigura operarea eficientă a principiilor de independență judiciară, există acte normative care conțin norme ce le consacră. În cazul unei instanțe de judecată, independența acesteia se bazează pe două mijloace de salvagardare: cele sistemice și cele procedurale. Cele procedurale, folosite de către legislația poloneză în legătură cu judecătorii, sunt următoarele: cerința de calificare profesională înaltă, inamovibilitatea în funcție, incompatibilitatea cu calitatea de membru într-un partid politic sau într-un sindicat, interzicerea activităților publice care nu se pot concilia cu principiile independenței instanțelor și

It is certainly an issue that distinguishes judges from the other professions that are afforded the position of trust by the public, and as to whose trustworthiness no one has any illusions or requirements any longer. That is why it is so important to take care of the “purity” of the profession and that the persons who practice it are able to carry the weight of the professional and moral obligations imposed on judges. One of the methods of nurturing the professional ethics that provides a means to discipline as well as “self-purification” of the environment is, undoubtedly, that judges are subject to disciplinary responsibility.

1. Safeguards of Judicial Independence⁶⁵⁸

In order to allow the proper operation of the principles of the judicial independence, legal acts contain provisions that safeguard such principles. In the case of a court of law, its independence relies on two types of safeguards: the systemic and procedural ones. The procedural safeguards introduced by Polish legislation in respect of judges are mainly as follows: a requirement of high professional qualifications, inability of removal from office, ban of political party or trade union membership, of conducting public activity that cannot be reconciled with the principles of courts’ independence and judicial independence (Sec. 178(3) of the Constitution), ban of taking up other employment except for teaching or scientific positions if such position does

⁶⁵⁴ Conform legislației poloneze termenul „independență a judiciarului” subsumează doi termeni, „niezależność” și „niezawisłość”, ultimul desemnând o formă „superioară”, care garantează judecătorului independență în realizarea deciziilor procedurale în limitele prevăzute de Constituție și legi. Pentru a compara, independența procurorilor este de principiu subordonării ierarhice, datorită de a îndeplini ordine, ghiduri și instrucții.

⁶⁵⁸ Under Polish law the term judicial independence subsumes two terms “niezależność” and “niezawisłość”; the latter is a „superior” type of independence which guarantees a judge independence in undertaking procedural decisions within the limits provided for solely by the Constitution and statutes. To compare, prosecutors’ independence is limited along the lines of the principle of hierarchical subordination by the duty to perform directions, guidelines and instructions of their subordinate prosecutor.

judiciarului (Secțiunea 178(3) a Constituției), interzicerea oricărei alte funcții decât cele din sistemul de învățământ și de cercetare științifică, dacă aceste poziții nu interferează cu performanța judecătorului, imunitatea sa, sancțiunile disciplinare și statutul financiar potrivit pentru un judecător. De cealaltă parte, mijloacele de garantare procedurale prevăzute de Codul de Procedură Penală, asigură o poziție a instanței vizavi de părțile din litigiu. Acestea sunt următoarele: superioritatea instanței⁶⁵⁵ asupra părților aflate în litigiu, datoria de a fi obiectiv, secretul dezbaterilor și al votului în cadrul completului, sentințe autonome.

2. Imunitatea Judiciară

Judecătorii polonezi au două tipuri de imunitate: formală și substanțială. Imunitatea formală este garantată de Secțiunea 181 din Constituția Republicii Polonia și în Secțiunea 80 a Actului despre Structura Generală a Curților Jurisdicționale⁶⁵⁶, potrivit cărora un judecător nu poate fi judecat pentru comiterea unei infracțiuni fără permisiunea Curții disciplinare. Excepție face situația reținerii unui judecător surprins în timpul comiterii unei infracțiuni (*in flagrante delicto*), dacă reținerea este necesară pentru cursul corect al procedurilor.

Înainte de emiterea rezoluției care să permită judecarea unui judecător, pot fi realizate doar acte procedurale ce impun în mod stringent celeritate. Președintele curții de apel competente teritorial pentru reținerea judecătorului trebuie notificat despre această măsură. El poate ordona eliberarea imediată a judecătorului reținut.

not interfere with performance of judicial duties, judge's immunity, judicial disciplinary sanctions, the appropriate financial status of a judge. While procedural safeguards of the judicial independence, as expressed in the relevant provisions of the Criminal Procedure Code, ensure the special position of the court vis-à-vis litigant parties involved in a trial. They are as follows: the court's⁶⁵⁹ superiority over litigant parties, the duty of objectivity, secrecy of debates and voting on a decision, a safeguard of autonomous rulings.

2. Judicial Immunity

Judges under Polish law have two types of immunity: formal and substantive. *Formal immunity* is provided for in Sec. 181 of the Constitution of the Republic of Poland and in Sec. 80 of the Act on the Structure of General Jurisdiction Courts⁶⁶⁰, whereby without permission of the relevant disciplinary court a judge may not be prosecuted for committing an offence. This does not apply to detaining a judge caught in the act of committing an offence (*in flagrante delicto*) if detention is necessary for the correct course of the proceedings. Prior to issuing a resolution allowing to prosecute a judge, only activities of utmost urgency may be undertaken. President of the appeal court competent for the place of detained judge's residence must be notified of a judge's detention. He may order immediate release of the detained judge. The President of the court immediately notifies the National Judiciary Council and the Minister of Justice of a detention

⁶⁵⁵ Superioritatea prezidiului de judecători asupra părților litigante.

⁶⁵⁶ Într-o anumită măsură, reglementări similare sunt *Judiciary Act 1789* din Statele Unite, sau în Marea Britanie legea consolidată *Supreme Court Act 1981* (cunoscută anterior drept *Judicature Acts 1873-75* și *Supreme Court of Judicature (Consolidation) Act 1925*

⁶⁵⁹ i.e. the judging panel's superiority over litigant parties.

⁶⁶⁰ To some extent similar subject-matter is covered by the American *Judiciary Act of 1789*, or British consolidated *Supreme Court Act 1981* (previously the *Judicature Acts 1873-75* and the *Supreme Court of Judicature (Consolidation) Act 1925*.

Președintele instanței notifică de îndată Consiliul Judiciar Național și pe ministrul justiției despre reținere. O rezoluție permițând judecarea judecătorului poate fi dată numai când există suficiente probe pentru a suspecta comiterea unei infracțiuni.

În termen de 7 zile de la comunicarea rezoluției prin care a fost respinsă propunerea de judecare a judecătorului, persoana sau instituția care are interes în obținerea unei astfel de permisiuni, alături de comisionarul disciplinar, au dreptul să introducă o plângere către curtea de apel. Aceasta imunitate este destinată să prevină posibilitatea de a înlătura un judecător de la soluționarea unei cauze prin proceduri penale împotriva lui bazate pe acuzații false.

Imunitatea substanțială rezultă din Secțiunea 81 a Actului despre Structura Generală a Curților Jurisdicționale și este bazată doar pe răspunderea disciplinară a judecătorului pentru contravenții, ceea ce reprezintă o excludere totală a răspunderii juridice pentru comiterea unei contravenții.

3. Răspunderea disciplinară a judecătorilor Curților de Jurisdicție Generală

Un judecător se supune răspunderii disciplinare pentru comiterea unei fapte (acțiune sau omisiune) culpabilă, individualizată, ilicită în măsură să necesite sancțiuni disciplinare – conduită neadecvată legată de funcția sa cu un efect indezirabil asupra societății, cum ar fi conduita ce are efect negativ asupra demnității funcției de judecător. Legea distinge între două tipuri de conduită neadecvată disciplinară:

- *conduită neadecvată legată de funcției* – comportamentul unui judecător care își depășește limitele funcției sale rezultând dintr-un fapt legal, un ordin oficial sau prevederi de dreptul muncii;

made. A resolution allowing to prosecute a judge may be passed only when there is a sufficient justification of a suspected offence having been committed. Within 7 days of receipt of a resolution refusing to grant permission to prosecute, a body or person seeking such permission and the disciplinary commissioner are entitled to submit a complaint regarding such resolution to a court of appeal. This immunity is to prevent the possibility of removing a judge from conducting a case by means of a criminal proceedings instituted against him or her based on false charges.

Substantive immunity results from Sec. 81 of the Act on the Structure of General Jurisdiction Courts and is based on solely disciplinary responsibility of a judge for misdemeanours, which means a total exclusion of criminal responsibility for committing a misdemeanour.

3. Disciplinary Responsibility of General Jurisdiction Court Judges

A judge is subject to disciplinary responsibility for committing an act. An act is understood as an act or omission, it must be culpable, individualized, lawless in terms of giving rise to disciplinary sanctions – service-related misconduct detrimental to the society, i.e. having negative influence on the dignity of the judge's office. The statute distinguishes two types of disciplinary misconduct:

- *service-related misconduct* – a judge's behaviour that transgresses against the duties resulting directly from the legal act, or an official instruction or labour law provisions; and

- *infringement of dignity of the office*, i.e. committing a traffic offence or violation, alcohol abuse in a public place and discharge of duties under the influence, insulting co-workers, an accused or other parties to a proceedings, accepting money or a small financial benefit.

- *atingerea adusă demnității funcției*, de exemplu prin comiterea unei infracțiuni sau contravenții la siguranța circulației, abuz de alcool într-un spațiu public, insultarea colegilor de muncă, inculpaților sau celorlalte părți din proces, acceptarea de bani sau alte beneficii.

Legea enumeră cinci sancțiuni disciplinare: avertisment, mustrare, schimbarea îndatoririlor, transferul în altă poziție și eliberarea din funcție - fiind cea mai severă pedeapsă care, în baza legii, reprezintă pierderea statutului și a poziției, cu imposibilitatea de a mai fi din nou numit în funcție. Curțile care pot judeca probleme disciplinare sunt: curtea de apel ca instanță disciplinară de primă instanță și Înalta Curte drept instanță disciplinară de apel. Instanțele disciplinare judecă în complet de doi judecători compus din toți membrii instanțelor disciplinare, cu excepția Președintelui, Vice-președintelui și comisionarului disciplinar.

Comisionarul disciplinar (care este un judecător numit în fiecare instanță regională și de apel) este acuzatorul autorizat să conducă procedurile pregătitoare în materie disciplinară și să emită decizia în situația în care cauză va fi transmisă către o instanță disciplinară. El emite această decizie în cazul judecătorilor de la curțile de apel, precum și în cazul președinților și vice-președinților instanțelor regionale. În cazul altor judecători, acuzatorii sunt comisionarii disciplinari adjuncți aleși de către comisia curții de apel sau de regiune. Comisionarul disciplinar este ales de către Consiliul Judiciar din rândul candidaților propuși de către Plenul Judecătorilor curților de apel. Comisionarul disciplinar inițiază acțiuni disciplinare la moțiunea Ministrului, președintelui unei instanțe, comisiei Consiliului Judiciar și din proprie inițiativă.

Dacă sunt motive suficiente, comisionarul disciplinar începe procedurile disciplinare și le prezintă în scris judecătorului. Pârâatul poate oferi explicații

The statute enumerates 5 disciplinary penalties: admonition, reprimand, removal from the function performed, transfer to another position and removal from office as the most severe punishment which by virtue of law entails the loss of the office and position, as well as forfeiture of the possibility of repeat appointment. Disciplinary courts that hear disciplinary matters are: the appeal court as a disciplinary court of first instance and the High Court as a disciplinary court of appeal. Disciplinary courts rule in a panel of two judges composed from members of all disciplinary courts except the President, Vice-President and the disciplinary commissioner. The disciplinary commissioner (who is a judge appointed in each regional court and appeal court) is the accuser authorized to conduct preparatory proceedings in disciplinary matters and to issue decision whether a particular judge's case will be referred to the disciplinary court on matters of appeal court judges, as well as presidents and vice-presidents of regional courts. In matters of other judges, accusers are deputy disciplinary commissioners elected by court boards for each appeal and region. The disciplinary commissioner is elected by the National Judiciary Council from among the candidates proposed by the general assembly of appeal court judges. The disciplinary commissioner takes disciplinary actions on a motion by the Minister, court president, the board of the National Judiciary Council and on his/ her own initiative. If there are sufficient grounds, the disciplinary commissioner institutes disciplinary proceedings and presents it in writing to the judge. The defendant/ alleged offender may submit explanations within 14 days. The disciplinary commissioner then refers the motion to the disciplinary court. A disciplinary proceedings is open, with exceptions. The defendant/ alleged offender has the right to counsel from among judges or

în timp de 14 de zile. Comisionarul disciplinar apoi transmite moțiunea instanței disciplinare. Procedurile disciplinare pot începe cu excepții. Pârâtul are dreptul la un apărător din rândul judecătorilor sau avocaților. Cum am arătat deja, condamnările în primă instanță sunt apelabile.

Conform Actului asupra Structurii Curților de Jurisdicție Generală eliberarea din funcție a unui judecător se întâmplă *inter alia* în următoarele cazuri:

1. Demisie din funcție
2. Sentința finală a unei instanțe disciplinare prin care se dispune eliberarea din funcție a unui judecător, precum și sentința finală a unei instanțe de drept comun de condamnare la o pedeapsă complementară cu privarea exercitării drepturilor publice și interzicerea exercitării funcției de judecător;
3. Atingerea vârstei de 65 de ani, aceasta fiind limita de vârstă pentru practicarea profesiei de judecător, dacă autoritatea competentă nu își exprimă consimțământul expres pentru continuarea deținerii poziției, totuși, nu mai târziu de momentul împlinirii vârstei de 70 de ani. În cazul unei boli, comisia medicală relevantă decide asupra imposibilității permanente de a-și exercita funcția deținută și a oricăror altor motive legate de starea de sănătate. O altă garanție a independenței judiciare este cerința de a rămâne apolitic, înțelegându-se ca o interdicție de a fi membru într-un partid politic și de a participa în activitatea politică, cu excepția funcției de deputat⁶⁵⁷ sau senator conform Secțiunii 178 (3) a Constituției.

Un judecător se supune răspunderii disciplinare pentru comiterea unei fapte (acțiune sau omisiune) culpabilă, individualizată, ilicită în măsură să necesite sancțiuni disciplinare – conduită neadecvată legată de funcția sa cu un efect indezirabil asupra societății.

advocates (attorneys-at-law). First instance judgements are appealable.

According to the Act on the Structure of General Jurisdiction Courts removing a judge from office takes place, *inter alia*, in the following cases:

1. Resignation from the office;
2. Final decision by the disciplinary court to expel a judge from office as well as a final decision by a common court of law sentencing a judge to an additional penalty of being deprived public rights and prohibited from holding the office of a judge;
3. Reaching the age limit of sixty-five, being the age limit for practicing the judicial profession unless the relevant authority has expressed consent for continuing to hold the position, however, no later than a judge turns seventy. In the event of illness, the relevant medical committee decides on permanent inability to fulfil one's duties as well as due to other reasons related to one's state of health. Another guarantee of the judicial independence is a constitutional duty of being apolitical understood as a ban on belonging to a political party and participating in any political activity, except for being a deputy⁶⁶¹ or a senator (Sec. 178(3) of the Constitution.

⁶⁵⁷ Membrul Camerei inferioare a Parlamentului.

⁶⁶¹ Being a member of the lower house of Parliament

O altă garanție este imunitatea judiciară. Imunitatea judiciară substanțială exclude complet răspunderea juridică penală, ca regulă se menține doar răspunderea disciplinară. Imunitatea formală este bazată pe interdicția de a institui și conduce proceduri penale; totuși în anumite situații poate fi înlăturată de către autoritatea competentă. Imunitatea judiciară este prevăzută de Secțiunea 107 a Actului asupra Structurii Curților de Jurisdicție Generală. În cazul conduitei neadecvate oficiale, ce implică încălcarea evidentă și flagrantă a prevederilor legii și atingerea demnității funcției (conduita neadecvată ducând la acțiune disciplinară), un judecător este ținut răspunzător doar în cadrul procedurilor disciplinare. Răspunderea disciplinară a unui judecător se referă și la conduita sa înainte de asumarea funcției – dacă prin asemenea conduită erau incompatibili sau nedemni pentru a fi judecători în funcție.

Conform Sec.80 a Actului deja menționat, imunitatea formală judiciară este bazată pe principiul potrivit căruia un judecător nu poate fi reținut sau judecat fără o permisiune expresă a instanței disciplinare. Aceasta nu se aplică în cazurile flagrante. Înaintea de luarea în considerare a unei propuneri de trimitere a unui judecător în fața justiției, instanța disciplinară competentă poate ordona eliberarea judecătorului prins în flagrant.

Nota redacției: Materialul a fost prezentat în cadrul Conferinței „*Repere de drept comparat privind cariera judiciară*”, Brașov, 21- 23 martie 2011.

Another guarantee is the judicial immunity. The substantive immunity completely excludes criminal responsibility, often for a malfeasance - as a rule maintaining only disciplinary responsibility. Formal immunity is based on a prohibition of instituting and conducting criminal proceedings; however, in certain situations it may be set aside by the relevant authority. The respective judicial immunity is regulated by Sec. 107 of the Act on the Structure of General Jurisdiction Courts. In the case of official misconduct including obvious and glaring contempt of provisions of law and infringement of dignity of the office (misconduct giving rise to disciplinary action), a judge is held accountable only under disciplinary proceedings. Disciplinary responsibility of a judge also encompasses his or her conduct prior to assumption of the office – if by such conduct they defaulted on a duty of a State office held at that time or turned out to be unworthy of the judge's office.

Pursuant to Sec. 80 of the Act on the Structure of General Jurisdiction Courts the formal judicial immunity is based on the principle that a judge may not be detained or prosecuted without the due permission of the disciplinary court. This does not apply to being caught in the act of committing an offence. Prior to considering a motion for leave to bring a judge to justice, the competent disciplinary court may order immediate release of a judge caught in the act.